Η Κρυμμένη Ιστορία του Σαράντα Εδάφιον — Αριθμός Δύο

Οι Ηνωμένες Πολιτείες, ο Νόμος Patriot και η Οδός προς την Εκπλήρωση της Προφητείας

Jeff Pippenger
2024-09-19

Τελειώσαμε το προηγούμενο άρθρο με τη φράση που ανέφερε: «Το 2001 η κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών θέσπισε διά νόμου τον Patriot Act».

> «Πολλοί υπάρχουν, ακόμη και μεταξύ εκείνων που συμμετέχουν σε αυτό το κίνημα για την επιβολή της Κυριακής, οι οποίοι είναι τυφλοί ως προς τα αποτελέσματα που θα ακολουθήσουν αυτή την ενέργεια. Δεν βλέπουν ότι στρέφονται άμεσα εναντίον της θρησκευτικής ελευθερίας. Υπάρχουν πολλοί που ουδέποτε κατανόησαν τις αξιώσεις του βιβλικού Σαββάτου και το ψευδές θεμέλιο επάνω στο οποίο στηρίζεται ο θεσμός της Κυριακής. Κάθε κίνηση υπέρ της θρησκευτικής νομοθεσίας είναι στην πραγματικότητα πράξη παραχώρησης προς τον παπισμό, ο οποίος επί τόσους αιώνες πολεμούσε σταθερά εναντίον της ελευθερίας της συνείδησης. Η τήρηση της Κυριακής οφείλει την ύπαρξή της, ως δήθεν χριστιανικός θεσμός, στο «μυστήριο της ανομίας»· και η επιβολή της θα αποτελεί ουσιαστική αναγνώριση των αρχών που είναι ο ίδιος ο ακρογωνιαίος λίθος του Ρωμαισμού. Όταν το έθνος μας αποκηρύξει έτσι τις αρχές της διακυβέρνησής του, ώστε να θεσπίσει νόμο περί Κυριακής, ο Προτεσταντισμός με αυτή την πράξη θα ενώσει τα χέρια με τον παπισμό· δεν θα είναι τίποτε άλλο παρά το να δώσει ζωή στην τυραννία, η οποία επί μακρόν παρακολουθούσε με ζωηρή προσμονή την ευκαιρία της να αναπηδήσει και πάλι σε ενεργό δεσποτισμό.» Testimonies, τόμος 5, σ. 711.

Το 1888 προτύπωνε το 2001, και τότε ήταν που εισήχθη το Νομοσχέδιο Μπλερ· όμως η αποτυχία της ψήφισής του το εμπόδισε από του να μιλήσει προφητικώς. Έγινε το σημείο του 66 μ.Χ., μιας πολιορκίας που άρχισε και κατόπιν αποσύρθηκε μυστηριωδώς. Όταν γίνει κατανοητό ότι υπάρχουν δύο περίοδοι δοκιμασίας της εικόνας του θηρίου, και ότι η δεύτερη περίοδος αρχίζει με τον νόμο της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες, ο οποίος προτυπώνεται από το έτος 321, και ότι η περίοδος λήγει όταν ο παγκόσμιος νόμος της Κυριακής, που προτυπώνεται από το 538, επιβληθεί πλήρως, τότε αυτό απαιτεί προφητικώς ότι και η αρχή της πρώτης περιόδου δοκιμασίας της εικόνας του θηρίου αρχίζει επίσης με κάποιο είδος προτύπωσης κατά την οποία εκφέρεται ένας νόμος της Κυριακής. Το 1888, το Νομοσχέδιο Μπλερ ήταν μια απόπειρα επιβολής ενός Εθνικού νόμου της Κυριακής, και το 1888 προσδιορίζει πότε ο άγγελος της Αποκάλυψης δεκαοκτώ καταβαίνει και φωτίζει τη γη με τη δόξα του.

Το Patriot Act αποτελεί την προτύπωση ενός νόμου περί Κυριακής, ο οποίος εγκαινιάζει στις Ηνωμένες Πολιτείες τον χρόνο δοκιμασίας της εικόνας του θηρίου. Οι Ηνωμένες Πολιτείες λαλούν ως δράκων, σε εκπλήρωση του κεφαλαίου δεκάτου τρίτου της Αποκαλύψεως, εδάφιο ένδεκα, όταν επιβάλλουν τον νόμο περί Κυριακής. Όταν επιβάλουν εκείνον τον νόμο, θα λαλούν ως δράκων, και εκείνος ο νόμος περί Κυριακής δηλώνει ότι η εικόνα του θηρίου έχει πλήρως

διαμορφωθεί στις Ηνωμένες Πολιτείες. Στο σημείο αυτό οι Ηνωμένες Πολιτείες έχουν πληρώσει το ποτήρι του χρόνου της δοκιμασίας τους, και η εθνική αποστασία ακολουθείται από εθνική καταστροφή. Στο σημείο αυτό οι Ηνωμένες Πολιτείες παύουν να είναι η έκτη βασιλεία της βιβλικής προφητείας, καθώς εδραιώνεται η τριπλή ένωση.

Το Άλφα και το Ωμέγα απεικονίζει πάντοτε το τέλος μαζί με την αρχή, και κατά την αρχή των Ηνωμένων Πολιτειών υπήρξαν τρεις φορές κατά τις οποίες οι Ηνωμένες Πολιτείες μίλησαν προφητικώς, οι οποίες σημάδεψαν την αρχή των Ηνωμένων Πολιτειών ως του έκτου βασιλείου της βιβλικής προφητείας. Η Διακήρυξη της Ανεξαρτησίας το 1776, ακολουθούμενη από το Σύνταγμα του 1789 και κατόπιν από τους Νόμους περί Αλλοδαπών και Στάσεως του 1798, προσδιορίζουν τις τρεις πρώτες φορές κατά τις οποίες οι Ηνωμένες Πολιτείες μίλησαν προφητικώς. Καθεμία από εκείνες τις τρεις δημοσιεύσεις αντιπροσώπευε την ομιλία των Ηνωμένων Πολιτειών. Αυτά τα τρία βήματα οδήγησαν στο 1798, την αρχή της βασιλείας των Ηνωμένων Πολιτειών ως του έκτου βασιλείου της βιβλικής προφητείας. Τα ίδια εκείνα τρία ορόσημα στην αρχή των Ηνωμένων Πολιτειών αντιπροσωπεύουν τρία ορόσημα που οδηγούν στο τέλος της βασιλείας των Ηνωμένων Πολιτειών ως του έκτου βασιλείου της βιβλικής προφητείας.

Ο Νόμος Patriot Act είναι η πρώτη από τρεις φορές κατά τις οποίες οι Ηνωμένες Πολιτείες λαλούν καθώς φθάνουν στο τέλος τους ως η έκτη βασιλεία. Η τρίτη ομιλία, η οποία προσδιορίζει το τέλος της έκτης βασιλείας, είναι ο νόμος της Κυριακής. Στο μέσον εκείνης της ιστορίας άρχισαν οι Δίκες της Pelosi της 6ης Ιανουαρίου, οι οποίες ξεκίνησαν το 2022. Οι δίκες αυτές αποτέλεσαν άμεση απόρριψη των δικαιωμάτων που είναι κατοχυρωμένα στο Σύνταγμα, διότι είχαν πολιτικό χαρακτήρα, και ο νομικός πόλεμος δεν ήταν απλώς μια κατασκευή γεγονότων, αλλά στην πραγματικότητα συνιστούσε ευθεία επίθεση κατά του «δικονομικού» και του «ουσιαστικού» δικαίου, όπως αυτά προσδιορίζονται εντός του Συντάγματος.

Ο Πατριωτικός Νόμος το 2001 αποτέλεσε άμεση επίθεση κατά της «Ρήτρας της Δέουσας Νομικής Διαδικασίας», η οποία εμφανίζεται τόσο στην Πέμπτη Τροπολογία όσο και στη Δέκατη Τέταρτη Τροπολογία του Συντάγματος των Ηνωμένων Πολιτειών. Αυτές ορίζουν ότι κανείς δεν μπορεί να στερηθεί τη ζωή, την ελευθερία ή την περιουσία χωρίς τη δέουσα νομική διαδικασία. Αυτό συνέβη το 2001, και το 2022 η επίθεση κατά του Συντάγματος επικεντρώθηκε τόσο στην «διαδικαστική δέουσα νομική διαδικασία» όσο και στην «ουσιαστική δέουσα νομική διαδικασία». Η λέξη «αποκηρύσσω» σημαίνει αρνούμαι, και η Αδελφή Γουάιτ προσδιορίζει ότι, κατά τον νόμο της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες, κάθε αρχή του Συντάγματος θα αποκηρυχθεί.

> «Με το διάταγμα που θα επιβάλει τον θεσμό του παπισμού κατά παράβαση του νόμου του Θεού, το έθνος μας θα αποκοπεί πλήρως από τη δικαιοσύνη. Όταν ο Προτεσταντισμός εκτείνει το χέρι του διαμέσου του χάσματος για να πιάσει το χέρι της ρωμαϊκής εξουσίας, όταν απλωθεί πάνω από την άβυσσο για να δώσει τα χέρια με τον πνευματισμό, όταν, υπό την επιρροή αυτής της τριπλής ενώσεως, η χώρα μας αποκηρύξει κάθε αρχή του Συντάγματός της ως προτεσταντική και δημοκρατική κυβέρνηση και προβλέψει μέσα για τη διάδοση των παπικών ψευδών και πλανών, τότε μπορούμε να γνωρίζουμε ότι έχει έλθει ο καιρός για τη θαυμαστή ενέργεια του Σατανά και ότι το τέλος είναι κοντά.

«Καθώς η προσέγγιση των ρωμαϊκών στρατευμάτων ήταν για τους μαθητές σημείο της επικείμενης καταστροφής της Ιερουσαλήμ, έτσι και αυτή η αποστασία μπορεί να είναι για εμάς σημείο ότι το όριο της μακροθυμίας του Θεού έχει φθάσει, ότι το μέτρο της ανομίας του έθνους μας έχει πληρωθεί, και ότι ο άγγελος του ελέους είναι έτοιμος να αναχωρήσει, για να μη επιστρέψει ποτέ πλέον. Τότε ο λαός του Θεού θα βυθιστεί σε εκείνες τις σκηνές θλίψεως και στενοχωρίας, τις οποίες οι προφήτες έχουν περιγράψει ως τον καιρό της θλίψεως του Ιακώβ. Οι κραυγές των πιστών, των διωκομένων, ανέρχονται στον ουρανό. Και καθώς το αίμα του Άβελ εβόα από τη γη, έτσι υπάρχουν και φωνές που κράζουν προς τον Θεό από τους τάφους των μαρτύρων, από τα μνήματα της θαλάσσης, από τα σπήλαια των ορέων, από τα υπόγεια κοιμητήρια των μονών: "Ἕως πότε, Δέσποτα ὁ ἅγιος καὶ ἀληθινός, δεν κρίνεις και δεν εκδικείς το αίμα μας από εκείνους που κατοικούν επί της γης;"»

«Ο Κύριος επιτελεί το έργο Του. Όλος ο ουρανός βρίσκεται σε αναστάτωση. Ο Κριτής πάσης της γης πρόκειται συντόμως να εγερθεί και να δικαιώσει την περιφρονημένη εξουσία Του. Το σημείο της απελευθερώσεως θα τεθεί επάνω στους άνδρες που τηρούν τις εντολές του Θεού, που σέβονται τον νόμο Του και που αρνούνται το χάραγμα του θηρίου ή της εικόνας αυτού.

«Ο Θεός έχει αποκαλύψει όσα πρόκειται να λάβουν χώρα στις έσχατες ημέρες, ώστε ο λαός Του να είναι προετοιμασμένος να σταθεί απέναντι στη θύελλα της αντιθέσεως και της οργής. Εκείνοι που έχουν προειδοποιηθεί για τα γεγονότα που βρίσκονται ενώπιόν τους δεν πρέπει να κάθονται με ήρεμη προσδοκία της επερχόμενης καταιγίδας, παρηγορώντας τον εαυτό τους ότι ο Κύριος θα προστατεύσει τους πιστούς Του κατά την ημέρα της θλίψεως. Οφείλουμε να είμαστε ως άνθρωποι που αναμένουν τον Κύριό τους, όχι με αργή προσδοκία, αλλά με ένθερμη εργασία, με ακλόνητη πίστη. Δεν είναι τώρα καιρός να επιτρέπουμε στον νου μας να απορροφάται από πράγματα δευτερεύουσας σημασίας. Ενώ οι άνθρωποι κοιμούνται, ο Σατανάς διευθετεί δραστήρια τα πράγματα, ώστε ο λαός του Κυρίου να μη βρει έλεος ούτε δικαιοσύνη. Το κίνημα της Κυριακής προωθείται τώρα μέσα στο σκοτάδι. Οι ηγέτες αποκρύπτουν το αληθινό ζήτημα, και πολλοί από όσους ενώνονται με το κίνημα δεν βλέπουν οι ίδιοι προς τα πού τείνει το υπορρεύμα. Οι διακηρύξεις του είναι ήπιες και φαινομενικά χριστιανικές, αλλά όταν μιλήσει, θα αποκαλύψει το πνεύμα του δράκοντος. Είναι καθήκον μας να πράξουμε καθετί που βρίσκεται στην εξουσία μας για να αποτρέψουμε τον απειλούμενο κίνδυνο. Πρέπει να επιδιώξουμε να αφοπλίσουμε την προκατάληψη, παρουσιάζοντας τον εαυτό μας στο λαό υπό το ορθό φως. Πρέπει να θέσουμε ενώπιόν τους το πραγματικό επίδικο ζήτημα, προβάλλοντας έτσι την αποτελεσματικότερη διαμαρτυρία κατά μέτρων που περιορίζουν την ελευθερία της συνειδήσεως. Οφείλουμε να ερευνούμε τις Γραφές και να είμαστε σε θέση να δώσουμε τον λόγο της πίστεώς μας. Λέγει ο προφήτης: "Οι ασεβείς θα πράξουν ασεβώς· και ουδείς εκ των ασεβών θέλει εννοήσει· αλλά οι συνετοί θέλουσιν εννοήσει." Testimonies, τόμος 5, 451, 452.»

Η αδελφή White συνδέει τον νόμο της Κυριακής με διάφορα ορόσημα των εσχάτων ημερών, και πράττοντας τούτο, τα λόγια της αποκαλύπτουν «ό,τι πρόκειται να λάβει χώρα κατά τις έσχατες ημέρες, ώστε ο λαός Του να είναι προετοιμασμένος να σταθεί απέναντι στη θύελλα της αντιθέσεως και της οργής». Επομένως, τα ορόσημα τα οποία συνδέει σε αυτό το απόσπασμα πρέπει να εξετασθούν προσεκτικά. Υποστηρίζω ότι το σημείο αναφοράς είναι η γραμμή της προφητείας που εστιάζει στο Σύνταγμα των Ηνωμένων Πολιτειών, μαζί με την «ομιλία» του

έθνους ως αλληλένδετο σύμβολο.

Με αυτό εννοώ ότι το Νομοσχέδιο Μπλερ το 1888, ο Patriot Act το 2001, και οι πολιτικές διώξεις που διεξήχθησαν από τους Δημοκρατικούς και τους παγκοσμιοποιητές Ρεπουμπλικανούς αρχίζοντας το 2022 αποτέλεσαν καθεμία άμεση άρνηση δύο ουσιωδών στοιχείων του Συντάγματος. Το 1888 αντιπροσωπεύει την επιβολή της κυριακάτικης λατρείας, και έπειτα, το 2001, τη μετάβαση από το αγγλικό δίκαιο στο ρωμαϊκό δίκαιο. Το 2022 προσβλήθηκαν το «ουσιαστικό» και το «δικονομικό» δίκαιο.

Το ουσιαστικό δίκαιο καθορίζει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των ατόμων και των οργανισμών, ενώ το δικονομικό δίκαιο περιγράφει τη διαδικασία για την επίλυση διαφορών και την επιβολή των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων των ατόμων και των οργανισμών. Ο νόμος ορίζει τη νόμιμη ή παράνομη συμπεριφορά και προβλέπει τις κυρώσεις γι' αυτήν. Το ουσιαστικό δίκαιο καλύπτει πολλούς νομικούς τομείς, συμπεριλαμβανομένου του ποινικού, του αστικού και του συμβατικού δικαίου.

Το ποινικό δίκαιο αποτελεί εξαιρετικό παράδειγμα ουσιαστικού δικαίου. Το ποινικό δίκαιο καθορίζει ποιες πράξεις θεωρούνται εγκληματικές και τις ποινές για τα εγκλήματα αυτά. Το αστικό δίκαιο, αντιθέτως, διέπει διαφορές μεταξύ ιδιωτών και οργανισμών, όπως παραβίαση σύμβασης, σωματική βλάβη ή διαφορές περί ιδιοκτησίας.

Το ουσιαστικό δίκαιο συνήθως διατυπώνεται σε νόμους, κανονισμούς και νομολογία. Οι νόμοι είναι διατάξεις που θεσπίζονται από νομοθετικά σώματα, όπως τα εθνικά κοινοβούλια ή οι πολιτειακές νομοθετικές συνελεύσεις, ενώ οι κανονισμοί είναι κανόνες και διαδικασίες που καταρτίζονται από διοικητικές αρχές. Η νομολογία είναι το δίκαιο που διαμορφώνουν οι δικαστές μέσω της ερμηνείας των νόμων, των κανονισμών και του Συντάγματος.

Το δικονομικό δίκαιο αναφέρεται στους κανόνες που διέπουν τη νομική διαδικασία. Καθορίζει τον τρόπο με τον οποίο οι υποθέσεις προχωρούν μέσω του νομικού συστήματος, από την αρχική κατάθεση μιας αγωγής έως την τελική επίλυση. Το δικονομικό δίκαιο καλύπτει διάφορους νομικούς τομείς, συμπεριλαμβανομένων των πολιτικών, ποινικών και διοικητικών διαδικασιών. Σκοπός του δικονομικού δικαίου είναι να διασφαλίζει ότι η νομική διαδικασία είναι δίκαιη και αποτελεσματική. Παρέχει ένα πλαίσιο για την επίλυση διαφορών και διασφαλίζει ότι όλοι όσοι εμπλέκονται στη νομική διαδικασία, συμπεριλαμβανομένων των δικαστών, των δικηγόρων και των διαδίκων, γνωρίζουν τι αναμένεται από αυτούς.

Το ουσιαστικό και το δικονομικό δίκαιο προορίζονται να λειτουργούν από κοινού, ώστε να διασφαλίζεται η απονομή της δικαιοσύνης. Το ουσιαστικό δίκαιο καθορίζει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των ατόμων και των οργανισμών, ενώ το δικονομικό δίκαιο προσδιορίζει τη διαδικασία για την επίλυση διαφορών και την επιβολή αυτών των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων. Με άλλα λόγια, το ουσιαστικό δίκαιο ορίζει τη νόμιμη ή παράνομη συμπεριφορά και τις συνέπειες της παράνομης συμπεριφοράς, ενώ το δικονομικό δίκαιο καθορίζει τον τρόπο με τον οποίο επιλύονται αυτά τα νομικά ζητήματα.

Το 2001, ο Νόμος Patriot κατήργησε το δικαίωμα του habeas corpus. Το «habeas corpus» είναι λατινικός όρος που μεταφράζεται «να έχεις το σώμα». Αναφέρεται σε νομική αρχή που προστατεύει τα άτομα από παράνομη κράτηση, απαιτώντας από δικαστήριο να εξετάσει τη νομιμότητα της φυλάκισης ενός προσώπου. Το habeas corpus είναι θεμελιώδες δικαίωμα σε πολλά νομικά συστήματα, ιδίως σε εκείνα που έχουν επηρεαστεί από το αγγλικό εθιμικό δίκαιο. Διασφαλίζει ότι ένα πρόσωπο δεν μπορεί να τεθεί υπό κράτηση χωρίς δίκαιη αιτία και του επιτρέπει να αμφισβητήσει τη νομιμότητα της κράτησής του ενώπιον δικαστή.

Ρήτρα «Δέουσας Νομικής Διαδικασίας» απαντά τόσο στην Πέμπτη Τροπολογία όσο και στη Δέκατη Τέταρτη Τροπολογία του Συντάγματος των Ηνωμένων Πολιτειών. Αυτές ορίζουν ότι κανείς δεν μπορεί να στερηθεί τη ζωή, την ελευθερία ή την περιουσία του χωρίς τη δέουσα νομική διαδικασία. Τα δικαστήρια έχουν αναπτύξει δύο κλάδους της θεωρίας της δέουσας διαδικασίας: τη διαδικαστική δέουσα διαδικασία και την ουσιαστική δέουσα διαδικασία. Το 2001, με τον Patriot Act, το habeas corpus καταργήθηκε ως δικαίωμα και το αγγλικό δίκαιο αντικαταστάθηκε από το ρωμαϊκό δίκαιο. Το αγγλικό δίκαιο ορίζει ότι ένα πρόσωπο θεωρείται αθώο έως ότου αποδειχθεί ένοχο, ενώ το ρωμαϊκό δίκαιο προσδιορίζει ότι ένα πρόσωπο θεωρείται ένοχο έως ότου αποδειχθεί αθώο. Στις Δίκες της Pelosi του 2022, τόσο η διαδικαστική όσο και η ουσιαστική δέουσα διαδικασία καταπατήθηκαν. Τόσο το ουσιαστικό δίκαιο όσο και το δικονομικό δίκαιο εφαρμόσθηκαν στις Δίκες της Pelosi ακριβώς κατά τον αντίθετο τρόπο από τον επιδιωκόμενο συνταγματικό τους σκοπό.

Η διάκριση μεταξύ της ουσιαστικής δέουσας διαδικασίας και της διαδικαστικής δέουσας διαδικασίας έγκειται στις διαφορετικές πτυχές του δικαίου και των δικαιωμάτων που κάθε έννοια προστατεύει εντός του πλαισίου του Συντάγματος των Ηνωμένων Πολιτειών, ιδίως δυνάμει των Ρητρών της Δέουσας Διαδικασίας της Πέμπτης και της Δέκατης Τέταρτης Τροποποίησης.

Η ουσιαστική δέουσα διαδικασία αφορά τα θεμελιώδη δικαιώματα και τις ελευθερίες επί των οποίων η κυβέρνηση δεν δύναται να επέμβει, ανεξαρτήτως της διαδικασίας που χρησιμοποιείται. Προστατεύει ορισμένα δικαιώματα από κρατική παρέμβαση ακόμη και όταν έχουν τηρηθεί οι προσήκουσες διαδικασίες. Η ουσιαστική δέουσα διαδικασία περιλαμβάνει δικαιώματα που θεωρούνται θεμελιώδη, όπως το δικαίωμα στην ιδιωτικότητα, το δικαίωμα του γάμου και το δικαίωμα ανατροφής των τέκνων του καθενός. Τα δικαιώματα αυτά προστατεύονται από κρατική επέμβαση, εκτός εάν συντρέχει επιτακτικό κρατικό συμφέρον. Λειτουργεί ως έλεγχος επί της εξουσίας της κυβέρνησης, διασφαλίζοντας ότι οι νόμοι και οι κανονισμοί δεν παραβιάζουν θεμελιώδεις ελευθερίες.

Η δικονομική νόμιμη διαδικασία αφορά τις διαδικασίες που οφείλει να ακολουθεί η κυβέρνηση πριν στερήσει από ένα άτομο τη ζωή, την ελευθερία ή την περιουσία του. Εξασφαλίζει ότι τα άτομα λαμβάνουν δίκαιη και αμερόληπτη μεταχείριση μέσω των προσήκοντων νομικών διαδικασιών. Η δικονομική νόμιμη διαδικασία απαιτεί από την κυβέρνηση να ακολουθεί ορισμένα στάδια ή διαδικασίες, όπως την παροχή ειδοποίησης, τη δίκαιη ακρόαση και την ευκαιρία να ακουστεί κάποιος, προτού τον στερήσει από τα δικαιώματά του. Δίνει έμφαση στις μεθόδους με τις οποίες εφαρμόζονται οι νόμοι, διασφαλίζοντας ότι η κυβέρνηση ενεργεί με δίκαιο και αμερόληπτο τρόπο.

Η καταχρηστική χρήση του νόμου που έχει εκδηλωθεί αφότου άρχισαν οι Δίκες της Πελόζι αποτελεί άρνηση τόσο της ουσιαστικής όσο και της δικονομικής προσήκουσας νομικής διαδικασίας. Τα θεμελιώδη δικαιώματα των Αμερικανών πολιτών στερήθηκαν ανοιχτά και επιτυχώς. Οι επιχειρήσεις ψευδούς σημαίας και η απροκάλυπτη διαφθορά των υπηρεσιών των Ηνωμένων Πολιτειών που είναι γνωστές με ακρωνύμια έχουν εκτεθεί επανειλημμένως ήδη από πριν ακόμη αρχίσουν οι Δίκες της Πελόζι, αλλά οι νομικές διαδικασίες που έχουν χρησιμοποιηθεί από τους παγκοσμιοποιητές και των δύο κομμάτων αφότου άρχισαν οι Δίκες της Πελόζι αποτελούν σαφή απεικόνιση της καταστροφής της δικονομικής προσήκουσας νομικής διαδικασίας.

Νωρίτερα στο άρθρο διαβάσαμε: «Κάθε κίνημα υπέρ της θρησκευτικής νομοθεσίας είναι στην πραγματικότητα πράξη υποχώρησης προς τον παπισμό, ο οποίος επί τόσους αιώνες διεξήγε αδιάκοπα πόλεμο εναντίον της ελευθερίας της συνείδησης. Η τήρηση της Κυριακής οφείλει την ύπαρξή της ως λεγόμενος χριστιανικός θεσμός στο "μυστήριο της ανομίας"· και η επιβολή της θα αποτελεί ουσιαστική αναγνώριση των αρχών που είναι ο ίδιος ο ακρογωνιαίος λίθος του Ρωμαισμού. Όταν το έθνος μας θα αποκηρύξει έτσι τις αρχές της διακυβέρνησής του, ώστε να θεσπίσει νόμο περί Κυριακής, ο Προτεσταντισμός με την πράξη αυτή θα ενώσει τα χέρια με τον παπισμό· δεν θα είναι τίποτε άλλο παρά το να δώσει ζωή στην τυραννία, η οποία από μακρού παρακολουθεί με ζωηρό ζήλο την ευκαιρία της να εκτιναχθεί ξανά σε ενεργό δεσποτισμό.»

Στη γραμμή της ιστορίας που μπορεί να παρασταθεί με το Σύνταγμα των Ηνωμένων Πολιτειών, υπάρχουν τρία συγκεκριμένα ορόσημα που αντιπροσωπεύουν κάποιο στοιχείο του Συντάγματος τόσο στην αρχή όσο και στο τέλος των Ηνωμένων Πολιτειών. Καθένα από αυτά τα τρία ορόσημα είναι πολιτικές ενέργειες και, επομένως, συμβολίζουν την ομιλία των Ηνωμένων Πολιτειών. Το τρίτο από αυτά τα τρία ορόσημα στην αρχή, το οποίο σημείωσε το 1798, ήταν οι Νόμοι περί Αλλοδαπών και Στάσεως, και το τρίτο από εκείνα τα ορόσημα στο τέλος είναι όταν οι Ηνωμένες Πολιτείες επιβάλλουν νόμο περί Κυριακής και μιλούν ως δράκων, σε εκπλήρωση της Αποκάλυψης κεφάλαιο δεκατρία, εδάφιο ένδεκα.

Η προφητική ιστορία των Ηνωμένων Πολιτειών αρχίζει όταν, όπως παριστάνεται από τη γη, άνοιξε το στόμα της και κατάπιε τον κατακλυσμό του διωγμού του δράκοντος.

> Και ο όφις εξέβαλε από το στόμα του ύδωρ ως ποταμόν κατόπιν της γυναικός, διά να την παρασύρη ο ποταμός. Και η γη εβοήθησε τη γυναίκα, και η γη ήνοιξε το στόμα αυτής, και κατέπιε τον ποταμόν, τον οποίον ο δράκων εξέβαλε από το στόμα αυτού. Αποκάλυψις 12:15, 16.

Το 1776, το θηρίο που επρόκειτο να αναβεί εκ της γης, και τελικώς να καταστεί η έκτη βασιλεία της βιβλικής προφητείας το 1798, κατάπιε τον κατακλυσμό του διωγμού εναντίον του λαού του Θεού, εγκαθιδρύοντας ένα έθνος με Σύνταγμα που διαμαρτυρόταν εναντίον των τυράννων της ευρωπαϊκής βασιλείας και των τυράννων της παπικής εκκλησίας.

Η Διακήρυξη της Ανεξαρτησίας το 1776 προτυποποίησε τον Πατριωτικό Νόμο του 2001. Το Σύνταγμα του 1789 προτυποποίησε τις Δίκες Πελόζι που άρχισαν το 2022. Οι Νόμοι περί Αλλοδαπών και Στάσεως του 1798 προτυποποίησαν τον νόμο της Κυριακής στις Ηνωμένες

Πολιτείες.

Η διακήρυξη της ανεξαρτησίας από τους Αμερικανούς πατριώτες το 1776 αντιπροσώπευε την αναγγελία της απώλειας της ανεξαρτησίας με τον Patriot Act του 2001. Το Σύνταγμα του 1789 αντιπροσώπευε τις Δίκες Pelosi που αρχίζουν το 2022. Οι Πράξεις περί Αλλοδαπών και Στάσεως αντιπροσωπεύουν τον νόμο της Κυριακής. Η ιστορία της αποκήρυξης κάθε αρχής του Συντάγματος αντιπροσωπεύει μια προοδευτική ανατροπή του Συντάγματος, η οποία καταλήγει στον νόμο της Κυριακής.

Αυτές οι γραμμές όλες συμπίπτουν με την κρυμμένη ιστορία του εδαφίου σαράντα του ενδέκατου κεφαλαίου του Δανιήλ. Στο παρόν άρθρο παραθέσαμε τέσσερις παραγράφους από το Testimonies, τόμος 5, 451, 452.

Θα εξετάσουμε προσεκτικότερα εκείνες τις παραγράφους στο επόμενο άρθρο.